

opstaa et eller andet Sted, inden der skrides til Handling; og saaledes er det ogsaa, at jeg for mit Vedkommende har kunnet stille mig og vil stille mig overfor det Forhold, som findes ovre paa Fyn, i Ryslinge.

Jeg nævnte forleden og skal gentage det her, at da dette Forhold kom ret til Offentlighedens Kundskab, saa det ud for mig, som om det truede med at antage en politisk Skikkelse; og det maatte jeg anse for noget af det allerværste, der kunde ske, om en saadan Konflikt indenfor Folkekirken skulde antage en politisk Skikkelse. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i, at det er ikke godt, at Folkekirken Tro og Lære og Liv skal drages ind i de politiske Kampe; det omvendte er heller ikke godt. Jeg mente derfor, det var bedst at se, hvorledes Forholdene udviklede sig derovre, og heri har jeg været enig med Biskoppen over Fyns Stift. Forholdene har udviklet sig saaledes, at der til at begynde med er blevet to Menigheder, og ikke to Menigheder, som i den Grad ligger i Kamp med og forkætrer hinanden, at den ene anmelder den anden eller søger at paa kalde det verdslige Sværd overfor den anden. Paa den anden Side mener jeg ogsaa, at Forholdene derovre ikke er afklaret endnu, det er saa langt fra, at de er det, at man maa give Tid og se, hvorledes Forholdene fremdeles vil udvikle sig. Og derfor var det Ord: Ingenlunde, som jeg udtalte sidst, og som det ærede Medlem Hr. Povlsen drog frem i Dag, at forstaa saaledes, at Forholdene ovre i Ryslinge endnu er til Undersøgelse og er endnu under Iagttagelse; og det er først, naar en virkelig Klarhed kan komme til Stede gennem en Undersøgelse af Biskoppen og blive fremlagt for vedkommende Minister, at Ministeren kan tage sit Standpunkt. Hvad en saadan Indstilling vil komme til at gaa ud paa, kan jeg ikke vide noget om, og det vilde ogsaa være letsindigt af mig i dette Øjeblik at sige, hvad jeg vil gøre i forskellige Tilfælde, som kunde komme til at foreligge.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde, at naar Ministeren vilde opgive Loven om Bispevalg, dernæst § 43 i Præstelønningsloven og endelig Provstiudvalgene, kunde vi let blive enige om Resten. Det var nu ogsaa tre store Indrømmelser, det ærede Medlem her krævede. Det ærede Medlem mener, at Spørgsmaalet om Bispevalg er et Spørgsmaal, som ikke har været rigtig drøftet, som Vælgerne ikke rigtig kender noget til. Jeg maa gaa ud fra, at det er det ærede Medlems Mening, siden han hen viste til en Artikel af Pastor Morten Larsen.

Frimenighedspræst Morten Larsen i Holstebro har jo skrevet en Artikel, hvori han spørger Kirkeministeren, om Ministeren mener, der kan ske nogen Skade, hvis Lovforslaget om Bispevalg bliver udsat et eller to Aar, indtil Vælgerne kan faa drøftet Sagen noget mere og faa det Puf, som er nødvendigt for dem for at blive klare over Stillingen. Det har han bedt om Svar paa. Det har jeg svaret paa, og mit Svar gaar ud paa, at Lovforslaget om Bispevalg jo ganske vist ikke er samholdende med de otte andre Lovforslag, som alle staar i Forbindelse med sønderjydske Forhold, og at der vel ikke kan paavises nogen virkelig Skade ved, om man ventede et eller to Aar med Gennemførelsen, men at jeg finder, at Gennemførelsen er nyttig, fordi Folkekirken Medlemmer har Krav paa at faa Indflydelse paa, hvem der skal være Biskopper i Folkekirken, ligesom de i sin Tid havde Krav paa at faa Indflydelse paa, hvem de skal have til Præster. Og naar jeg finder det, finder jeg det ogsaa rigtigt, at man gennemfører Lovforslaget om Bispevalg enten i denne Skikkelse eller i en modificeret Skikkelse, som vi mulig kan enes om, men i alt Fald i en Skikkelse, som gør, at Menighederne og Præsterne faar Indflydelse paa, hvem der skal være Biskop i Stiftet.

Jeg mener, at det er et Fejlsyn af Pastor Morten Larsen, naar han mener, at Spørgsmaalet om Bispevalg er noget, der kommer bag paa Folk; det kan det nemlig umuligt være, for Sagen har været drøftet gennem mange Aar. I det kirkelige Udvalg af 1903 blev der fremsat Forslag om Bispevalg, ganske vist et Forslag, der gik ud paa, at der skulde være en fast Forsamling, der skulde gøre Indstilling om Valg af Bisper, en Forsamling, hvoraf Halvdelen var Præster eller Biskopper eller Professorer og den anden Halvdel læge. Dette Forslag blev den Gang drøftet adskiltigt, og det kirkelige Udvalgs Forhandlinger var jo offentlige og blev refereret, saa det var ikke nogen Hemmelighed. Men ved samme Lejlighed udtalte for øvrigt Pastor Morten Larsen, at en Biskop, som ikke var valgt, var ikke nogen rigtig Biskop, og han stillede sammen med, jeg tror fire andre Medlemmer af det kirkelige Udvalg et Forslag, gaaende ud paa, at Valgmenighederne skulde have Ret til at faa en Biskop og til at vælge denne Biskop. Han var den Gang selv Valgmenighedspræst, og Forslaget gik ud paa, at naar en Kreds af 15 Valgmenigheder mødte hos Kirke- og Undervisningsministeren med et Forslag om en Mand, som skulde være deres Biskop, skulde Kul-